

229. Ébredj, bizonyágtévő lélek

K. H. Bogatzky - ford. Vargha Gyuláné

(1690) Halle, 1704

Éb - redj, bi - zony - ság - té - vő lé - lek! A vár - fa -
 cisz fisz lak - ra ő - rök áll - ja - nak, Kik bát - ran szól - nak
 E A E A cisz fisz s harc - ra ké - szek, ha éj bo - rul le, vagy ha
 H7 E E7 A h kél a nap. Hí - vá - suk zeng - jen mesz - sze szer - te -
 E A D h A/E E4 E7 A szét, az Úr - hoz gyűjt - ve né - pek se - re - gét!

2. Ó, bárha lángod fellobogna, s ébredne föl sok nemzet fényinél,
 Ó bár sok szolgál, sarlót fogva aratna, mígnem leborul az éj!
 Urunk, e roppant, ért vetésre nézz:
 A munka sok, a munkás oly kevés!
3. Küldd útra hírnökid csapatját, és adj erőt onnan felül nekik,
 Hogy veszni a pogányt se hagyják, és szerteűzzék Sátán seregét.
 Országod jöjjön el minél előbb,
 Hirdetve szent neved dicséretét!